Nina (Tirat 2)

Oyunun Adı: Martı
Yazar: Anton Çehov
Çeviren: Nihal Yalaza Taluy

NINA – Yalnızım, yapayalnız. Bir şey söylemek için yüzyılda bir açarım ağzımı ve sesim bu boşlukta kederle çınlar ve hiç kimselere ulaşmaz… Sizler de, ey solgun alevler, işitmiyorsunuz beni… Sabah öncesinde çamurlu bataklıktan yükselirsiniz siz ve tan vaktine kadar sürtüp durursunuz, düşüncesizce, iradesizce, hiçbir yaşam kıpırtısı taşımaksızın… Sonsuz maddenin babası şeytan, bir yaşam kıpırtısı doğar korkusuyla, taşlarda ve sularda olduğu gibi, her an sizlerin atomlarını da değiştirir ve durmaksızın değişirsiniz. Evrende sürekli ve değişmez olarak bir tek ruh kalır sadece. Bomboş, derin bir kuyuya atılmış bir tutsak gibi, neredeyim, beni ne bekliyor, bilmiyorum. Fakat bir tek şey var bildiğim, çok iyi bildiğim: Maddi güçlerin yaratıcısı şeytanla amansız, acımasız kavgada, zafer mutlaka benim olacak ve sonuçta da madde ile ruh eşsiz bir uyumda birleşip kaynaşacak, bu ise dünyasal irade’nin egemenliği olacaktır. Fakat uzun, yavaş, binlerce yıllık bir sürecin sonrasında, hem ay, hem parlak Sirius, hem yeryüzü toza dönüştükten sonra gerçekleşecek bu… Ama o zamana kadar dehşet, dehşet… (Sessizlik. Göl üzerinde iki kızıl ışık görünür) İşte, amansız düşmanım şeytan yaklaşıyor… Korkunç, kızıl gözlerini görüyorum onun…